

Posudek konzultanta na rigorózní práci

Mgr. Lucie Fejklové na téma

„Mimořádné opravné prostředky v trestním řízení“

I. Kandidátka předložila rigorózní práci čítající 176 číslovaných stran textu včetně obsahu, příloh, seznamu pramenů a resumé. Vlastní text práce činí 123 stran. Zvolená problematika je velmi aktuální, zejména s ohledem na připravovanou novou kodifikaci trestního řádu, která si klade za cíl mimo jiné dokončit jejich reformu směrem k zajištění nápravy podstatných vad rozhodnutí a jim předcházejících řízení, a to především rozšířením možnosti podat návrh na obnovu řízení a příslušností odvolacích soudů k jejímu projednání, úpravou okruhu rozhodnutí, proti nimž bude možné podat dovolání, a nakonec možností obviněného podat stížnost pro porušení zákona. Autorka se zabývá výhradně českou právní úpravou, včetně využití relativně bohaté judikatury.

II. Obsah práce tvoří 6 částí, členěných až na úroveň čtvrtého řádu (místy se zdá členění až zbytečně podrobné, když autorka např. v podkapitole Zásady v trestním řízení uvádí jednotlivé zásady jako samostatné podkapitoly čítající několik řádků). Rozvržení práce je logické a přehledné. Autorka po nezbytném úvodu hovoří nejprve o některých obecných aspektech opravných prostředků a určitý prostor věnuje pěkně zpracovanému stručnému historickému vývoji mimořádných opravných prostředků. Následují jednotlivé mimořádné opravné prostředky, poté jejich stručná komparace. V samotném závěru pak autorka uvádí několik svých návrhů *de lege ferenda* a pozornost zaměřuje i na věcný návrh připravované rekodifikace trestního řádu. Takové umístění je zajisté správné, nicméně autorka mohla své návrhy uvést nejlépe již v příslušných částech, kde zcela chybí, a podrobněji je rozvést, aby následně mohly být stručně shrnuty v závěru. Práce jako celek dobrá a svědčí o tom, že se autorka tématem zabývala komplexně a do dostatečné hloubky. Negativem zpracování je naopak to, že na některých místech rigorozantka opomněla aktualizovat text, který patrně vznikl po delší dobu, s ohledem na legislativní změny. To významně snižuje kvalitu předkládaného díla.

III. Předkládané dílo má logickou strukturu a je členěno přehledně. Převážná část je popisného charakteru, nicméně téma je zpracováno komplexně a velmi dobře ilustrováno relevantní judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího soudu ČR. Vlastní úvahy prezentuje autorka vesměs až v samotném závěru, nicméně je patrné, že se dané problematice věnuje a orientuje se v ní. Citace literatury je standardní, při odkazování na judikaturu uvádí autorka poněkud nadbytečně internetové odkazy (u kterých nadto chybí datum zobrazení, když obsahují pouze datum rozhodnutí). Okruh použitých pramenů je dostačující, především pak dostatek vyhledané a využití judikatury. Občasné drobné vyjadřovací nepřesnosti pramení z limitovaných zkušeností autorky s psaním odborných textů.

Stylisticky a jazykově je práce na dobré úrovni, gramatické či pravopisné chyby jsou jen občasné v interpunkci, překlepy jsou jen sporadické (srov. např. záměna odvolatele/dovolatele na str. 39, „banketní“ namísto „blanketní“ na str. 46). Samozřejmostí by mělo být uvádění velkého písmena na začátku a tečky na konci každé poznámky v rámci poznámkového aparátu, což autorka v některých případech důsledně opomíjí (odkazy na judikaturu).

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Rozved'te blíže své návrhy de lege ferenda, zejména v oblasti okruhu osob oprávněných k podání dovolání

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce **splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce**, a proto ji **doporučuji k ústní obhajobě**.

V Praze dne 30. srpna 2015

Doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.